

LĪGATNES ZIŅAS

CĒSU NOVADA LĪGATNES APVIENĪBAS PĀRVALDES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

GADUMIJA – PĀRDOMU LAIKS

Ainārs Šteins,
Cēsu novada domes priekšsēdētāja vietnieks

Mīļie ligatnieši!

Klāt Ziemassvētki, un tuvojas jaunais 2022. gads. Šajā klusajā pārdomu un cerību laikā vēlos padalīties ar sajūtām par pagājušo gadu un iedomāties, ko varam sagaidīt no nākamā.

Aizejošais gads Līgatnes, tāpat kā visas Latvijas, vēsturē ieies kā lielo pārmaiņu laiks. Administratīvi teritoriālās reformas rezultātā beidza pastāvēt Līgatnes novads, pagasta un pilsētas teritorijai iekļaujoties jaunajā Cēsu novadā, kurā apvienojās divas pilsētas un 21 pagasts. Cēsu novada teritorija ir 2668,2 km², kas ir vairāk nekā 10 reižu lielāka par Rīgas pilsētas teritoriju. Attālums starp tālākajiem novada punktiem ir virs 110 km, un tā veikšanai ar automašīnu būs nepieciešama vismaz pusotra stunda. Iedzīvotāju skaita ziņā starp Latvijas novadiem Cēsu novads ir sestais lielākais ar 44 842 iedzīvotājiem. Teritorijas apdzīvotības ziņā starp Latvijas novadiem esam 16. pozīcijā ar apdzīvotības blīvumu 17,1 iedz./km².

Jaunajā Cēsu novadā pēc reformas ievēlēti 19 pašvaldības deputāti. Vēlēšanu rezultātā deputātu pārstāvniecība ir no visiem iepriekšējiem novadiem. Atzīstot, ka plašajā novadā vienlīdz jārūpējas par visu iedzīvotāju labsajūtu, katra deputāta saikne ar savu dzīvesvietu un vairumu saviem vēlētajiem ir pašsaprotama, un būtu divaini, ja tas būtu citādi. Tas deputātu kopumam ļauj precīzāk izprast konkrētu kopienu vajadzības un pamatojumu, un tas kopējiem lēmumiem ir liels ieguvums.

Ieguvums jaunajam novadam ir arī tas, ka starp deputātiem ir bijušie novadu vadītāji, no kuriem vairumam ir iepriekšējās reformas pieredze. Tas jau sākotnēji ļauj paredzēt ne tikai reformas ieguvumus, bet arī apdraudējumus. Šī pieredze labi palīdz veidot jauno administratīvo struktūru, stiprinot ieguvumus un izvairoties no draudiem. Galvenie ieguvumi ir iepriekšējo novadu labo piemēru, noteikumu un tradīciju iedzīvināšana visā novadā teritorijā, visiem tā iedzīvotājiem. Piemēram, no Priekulei pārmantojam un tagad visa novada iedzīvotājiem būs pieejama virkne jaunu sociālo pakalpojumu. Sekojot Cēsu un Jaunpiebalgas piemēram, tagad visi novadā deklarētie bērni, kas apmeklē privāto bērnudārzu vai skolu, saņems pašvaldības līdzfinansējumu. Turpmāk visa novada teritorijā būs pieejams pašvaldības atbalsts daudzdzīvokļu dzīvojamu ēku energoefektivitātes un pagalmu labiekārtošanas projektiem. Bet, sekojot Līgatnes piemēram, visa novada daudz bērnu ģimenēm un jaundzimušo bērnu vecākiem tiks palielināti pabalsti. Ir būtiskas izmaiņas nekustamā īpašuma nodokļu atvieglojumos, kur, ņemot vērā visu novadu līdzšinējo pieredzi un statistiku, izveidots jauns piedāvājums, kas turpmāk būs daudz draudzīgāks daudz bērnu ģimenēm, uzņēmējiem un citām iedzīvotāju grupām un būs vienots visa jaunā Cēsu novada teritorijā.

Nākamajam un turpmākajiem gadiem novadā esam iezīmējuši vairākas prioritātes. Galvenās ir ceļu tīkla sakārtošana, izglītības pieejamības un kvalitātes uzlabošana, ES struktūrfondu sekmīga apgušana, uzņēmējdarbības attīstība. Lai īstenotu plānoto, ir sāktas un pozitīvi risinās sarunas ar AS *Latvijas valsts ceļi* un jaunajā budžetā tiks iezīmēts konkrēts finansējums ilgtermiņa ceļu sakārtošanas programmai Cēsu novadā. Izglītības mērķu sasniegšanai tiek apzinātas vajadzības, lai jau

tuvākajā laikā nodrošinātu bērnudārzu pieejamību visiem novada bērniem, ir izstrādāta vienota motivācijas programma skolu direktoriem, ieviesta pašvaldības līdzfinansējuma programma izglītības jomas studentiem. ES struktūrfondu apguvei izveidota profesionāla Attīstības pārvalde, kurā kopīgu mērķu sasniegšanai plecu pie pleca strādās labākie projektu vadītāji, teritorijas plānotāji, būvinženieri un citi jomas speciālisti. Savukārt uzņēmējdarbības attīstībai piesaistīts uzņēmējdarbības speciālists, kurš sniegs atbalstu esošajiem uzņēmējiem un konsultācijas tiem, kas vēlas sākt savu biznesu. Būtiski stiprināta novada būvvalde, kuras uzdevums ir nodrošināt nevainojamu klientu servisu, birokrātijas samazināšanu un daudz ātrāku lēmumu pieņemšanu. Būvvaldei uzdots jauna funkcija un nodrošināts speciālists kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanai.

Jūs jautāsi – kādi no tā visa ieguvumi Līgatnei? Lai par atbildi kalpo problēmas, kas mums jāatrisina, – ceļš Asaru ezers–Augšlīgatne, Dārza un Jumpravas ielas, tilts pār Gauju Līgatnē, SIA *Rehabilitācijas centrs Līgatne* energoefektivitāte un infrastruktūra, Augšlīgatnes bērnudārza un Jaunās sākumskolas paplašināšana, Augšlīgatnes ciema teritorijas paplašināšana, Līgatnes papīrfabrikas ciemata vēsturiskā centra un Līgatnes papīrfabrikas sakārtošana... Šis un daudzas citas ligatniešu vajadzības tiek uzklautas un tiek risinātas!

Domājot par jaunā novada attīstību, mēs nedrīkstam aizmirst par reformas apdraudējumiem. Un lielākais apdraudējums, ja vien netiek īstenota kopienu politika, ir vietējo tradīciju un patstāvības nonīvēšana un zaudēšana. Tas noteikti ir tas, ko nedrīkstam pieļaut! Cēsu novadā jau reformas sagatavošanas periodā paredzējām, ka centralizācija būs jomās, kas tiešā veidā neskar iedzīvotāju ikdienu, bet pakalpojumu pieejamību, kā līdz šim, nodrošināsim katrā pagastā. Lai to īstenotu, esam izveidojuši apvienību pārvaldes, kuras aptver iepriekšējo novadu teritorijas un kurās pārvaldniekiem ir gan lemtspēja, gan rīcībspēja. Raugoties uz procesu centralizāciju, pašvaldības vadība vienlīdz lielu uzmanību velta gan pakalpojumu kvalitātei un ekonomiskajam izdevīgumam, gan vietējo kopienu tradīcijām. Un, lai gan reizēm šķiet, ka vienu vai citu procesu varētu veikt izdevīgāk, vietējo tradīciju nozīme ir svarīgāka. Kā piemēru var minēt novadu izdevumus un tīmekļvietnes, kas arī turpmāk atspoguļos konkrētai teritorijai un tās iedzīvotājiem svarīgāko. Ļoti svarīga ir kultūras nozare, pret kuras restrukturizāciju izturamies ar vislielāko atbildību. Saprotam, ka šeit neko nedrīkst sasteigt, bet, apvienojot jaunā novada teritoriju bagātīgo kultūras mantojumu, mēs visi varam būt lieli ieguvēji. Šajā jomā turpinās diskusijas, lai izvēlētos vislabāko ceļu un ieguvējs būtu katrs novada iedzīvotājs.

Vai administratīvi teritoriālā reforma ligatniešiem būs ieguvums vai zaudējums, atkarīgs gan no novada vadības, gan iedzīvotājiem. Novada vadība centīsies radīt tādas apstākļus, lai katra iedzīvotāja vajadzības tiktu sadzirdētas un īstenotas sabiedrības vairākuma labā. Savukārt iedzīvotāju aktīva un konstruktīva iesaistīšanās palīdzēs tikt pie ātrākiem lēmumiem un problēmu vai vajadzību risinājumiem.

Novēlu ligatniešiem priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu jauno 2022. gadu! Lai katra sirdij nekad netrūktu siltuma un labestības, ko sniegt apkārtējiem! Lai jaunajā gadā esam līdzcietīgāki un iejūtīgāki, lai spējam piedot un dot. Lai mums kopā viss izdodas!

*Gadi, gadi – tas ir tāds slieknsis,
Pie kura tiek izvērtēts cilvēka mūžs,
Ar citām acīm skatot, kas bijis,
Ar prātu uzlūkot to, kas vēl būs.
Un laimīgs ir tas, kas vienmēr pa dzīvi
Ar mīlu sirdī pratis ir iet,
Kas radis teikt gaišos un mīļos vārdus,
Kam prieku dāvājis citu prieks.
Izvērtēts tiek viss – gan prieks, gan
bēdas,
Un darba solis, reizēm tik smags,
Un arī raudātās asaru pēdas,
No citiem ko slēpusi tumšākā nakts.
Tik daudz jau ir paveikts
Un reizēm, šķiet, spēka kauss izsmelts
jau sauss,
Bet visu to atsvēr vislielākais gūvums,
Tev dārgu un mīlu cilvēku tuvums.*

Sveicam decembra jubilārus:

Andris Meļķis	Aija Vietniece
Ineta Uzoliņa	Nina Švinka
Maija Graudiņa	Edmunds Zurgis
Pāvels Jakubovskis	Silvija Korne
Imants Jūlmanis	Lentīna Zunda
Māra Šleicere	Jānis Mellītis
Jānis Šteins	Aivars Meļķis
Aija Dzene	Dzidra Duķaļska
Rita Mieriņa	Ilze Aīda Grosfogeļe
Vladimirs Tihonovs	Iraida Aļeksejeva
Vladimirs Baikovs	Biruta Kaija Jansone
Jānis Jērmanis	Jānis Kostovs
Aleksandrs Mortuļevs	Maija Strante
Vija Buķe	Irēna Apine
Maija Šļaukstiņa	Modris Gunārs Malkausis
Aivars Āboliņš	Ilmārs Norītis
Pēteris Dānielis	Zenta Nelija Zicmane
Silvija Sakne	Arnolds Aizupietis
Zaiga Vasiljeva	Jūlija Tūce
Vairis Ābols	Vilma Auziņa
Ruta Putniņa	

PRIEKŠ PAR PAVEIKTO UN DROSMĪGAS IECERES TURPMĀKAJAM

Jānis Rozenbergs,
Cēsu novada domes priekšsēdētājs

Lai arī bez ierastās kopā sanāksšanas, tomēr patriotiski un vienoti domās par Latviju esam aizvadījuši valsts svētkus. Paldies visiem, kuri šajā iero-bežojumu laikā ar savu darbu un izdomu spēja radīt svētku sajūtu visā novadā. Brīvdienās bija prieks redzēt Cēsis daudz viesu un dzirdēt viņu atzinīgo vērtējumu iedvesmojošajam stāstam, ko radīja gaismas objekti vecpilsētā.

Svētki ir laba iespēja teikt paldies tiem pašvaldības iestāžu darbiniekiem, kuru veikums šogad bijis īpaši pamanāms un uzteicams. Pērn iedibinājām jaunu tradīciju – pasniegt augstāko apbalvojumu – piespraudi *Sudraba bruņinieki*. Šogad balvai tika pie-teikti vairāk nekā 50 pretendenti, un droši varu teikt, ka visi bija šīs atzinības cienīgi. Pēc vienbalsīga vērtēšanas komisijas lēmuma *Sudraba bruņinieku* saņēma Izglītības pārvaldes vadītāja Lolita Kokina. Šogad viņa papildus tiešajiem pienākumiem vadīja vakcinācijas norises organizēšanu novadā, pēc vēlēšanām pildīja arī pašvaldības izpilddirektora pienākumus. Apbrīnojamas darba spējas, atbildība un precizitāte pienākumu izpildē – tās ir kvalitātes, kas raksturo Lolitu Kokinu.

Turpinās pašvaldības budžeta izstrāde nākamajam gadam. Novembrī iestādes un pārvaldes iesniegušas savus finanšu pieprasījumus nākamajam darba cēlienam. Kā jau ierasts, vajadzību ir krietni vairāk nekā budžeta iespēju, tāpēc gaidāms sprāgs un novatorisks darbs, lai taptu līdzsvarots, pamatots un novada attīstību stimulējošs budžets. Pirmo reizi to veidojam apvienotajam novadam, kas nozīmē, ka būs jāmacās sabalansēt dažādas vajadzības, dažādas pieejas prioritāšu noteikšanā un pieprasījumu izstrādē. Domāju, ka domes deputāti, kuri strādā Budžeta komisijā, un pašvaldības speciālisti veiksmīgi tiks galā ar šo izaicinājumu.

Straujiem soļiem turpinām veidot novada jauno pārvaldes struktūru. Amatā apstiprināti apvienotās Pašvaldības policijas, Sociālā dienesta, Bāriņtiesas, Būvvaldes, Dzimtsarakstu nodaļas vadītāji, izveidota šo iestāžu darbības struktūra. Apstiprinātas arī centralizētas Finanšu, Informācijas tehnoloģiju, Attīstības, Komunikācijas un Juridisko pārvalžu struktūras un sākti darbinieku izvērtējums, lai janvārī tās jau

varētu sākt darbu jaunā veidolā.

Gribu akcentēt, ka visas apvienību pārvaldes turpina darbu vēsturisko novadu robežās arī pēc 1. janvāra. Klientu apkalpošanas centri, maksājumu pieņemšanas punkti, bibliotēkas, izglītības iestādes, sociālie pakalpojumi, kultūras iestādes būs pieejamas kā ierasts. Vietējās pārvaldes arī rūpēsies par komunālajiem pakalpojumiem un īpašumu apsaimniekošanu.

Novembrī Latvija saņēma pirmās Somijā ražotās *Patria* 6 x 6 bruņumašīnas. Abu valstu aizsardzības ministriju noslēgtais līgums paredz sadarbību to izstrādē un attīstībā. Nozīmīgi, ka viena no militārajām ražotnēm būs arī Cēsis. Tas dos gan darba vietas, gan labas iespējas nopietnas ražošanas nozares attīstībai mūsu novadā.

Raiti virzās Cēsu Valsts ģimnāzijas ēkas interjera un telpu plānojuma projekta izstrāde. Pašvaldības piesaistītā arhitekta interjera speciāliste Gunta Aukmane veikusi pamatīgu darbu, izvērtējot un piedāvājot risinājumus, kā panākt telpu estētisko un funkcionālo labiekārtojumu. Tapis saprotams un, ļoti ceru, visām pusēm pieņemams priekšlikums. Un jau drīz varēsim ķerties pie tehniskā projekta izstrādes un rekonstrukcijas darbiem.

Vēl vienam svarīgam izglītības projektam, Kosmosa izziņas centram Cīrulišos, novembra nogalē svinīgi likts pamatakmens. Būvkonstrukciju montāža objektā notiek tempā, celtnieki dara visu, lai līdz noturīgam salam tiktu zem jumta. Paralēli norit arī centra topošo mācību programmu un eksponātu izstrāde.

Savukārt Saules ielas rajonā *Siguldas būvmeistars* nodevis jaunajiem iemītniekiem jau otro daudzdzīvokļu namu. Pavasārī celtnieki solīja, ka ēku nodos 25. novembrī, un solījumu izpildīja. Par šādu precizitāti, īstenojot projektus publiskajā sektorā, pagaidām varam vien sapņot. Ir, no kā mācīties!

Paldies visiem novada iedzīvotājiem, kuri novembrī sasparējušies un sākuši vakcināciju. Aicinu arī tos, kuri vēl šaubās, viņiem pievienoties, lai mēs visi varētu justies drošāk, iet uz darbu, skolu, teātri un kafejnīcu. Kopā strādāt un kopā svētkus svinēt! Jo klāt jau advente – pārdomu, izvērtēšanas un piedošanas laiks. Lai tas ir piepildīts, mierīgs un lai Ziemassvētkus sagaidām ar prieku par paveikto un drosmīgām iecerēm turpmākajam!

JAUNIZVEIDOTĀ VIDZEME IEKĻAUJ VADĪBAS GRUPA ANALIZĒ DEINSTITUCIONALIZĀCIJAS PROCESA ĪSTENOŠANU PAŠVALDĪBĀS

Pirmo tikšanos aizvadījusi Vidzemes plānošanas reģiona īstenotā projekta *Vidzeme iekļauj* jaunā vadības grupa, kurā pārstāvētas tās pašvaldības, kas projekta ietvaros īsteno deinstitutionalizācijas procesu, lai nodrošinātu sabiedrībā balstītus sociālos pakalpojumus. Tajā pārskatīts līdz šim paveiktais, kā arī diskutēts par izaicinājumiem, ar kuriem saskaras pašvaldības pakalpojumu izveidē.

Vidzemē kopumā ir 3233 pieaugušie ar garīgiem traucējumiem. No viņiem šobrīd projektā *Vidzeme iekļauj* individuālo vajadzību izvērtējums veikts 510 cilvēkiem no kopumā 568 plānotajiem līdz projekta beigām 2023. gadā. Pašvaldībās pakalpojumus saņēmuši 179 pieaugušie, kas ir 41% no plānotā līdz 2023. gadam. Šie cilvēki saņem dienas aprūpes centra, specializēto darbnīcu, aprūpes mājās, individuālo konsultāciju vai īslaicīgas sociālās aprūpes jeb atelpas brīža pakalpojumus.

Savukārt no 929 bērniem ar funkcionāliem traucējumiem (kuriem noteikta invaliditāte un kuri dzīvo ģimenē) Vidzemē projektā šobrīd individuālās vajadzības izvērtētas 600 bērniem no 640 plānotajiem. Šobrīd dienas aprūpes centra, sociālās rehabilitācijas (tajā skaitā bērna vecākiem), sociālās aprūpes vai atelpas brīža pakalpojumus kopā saņēmis 361 bērns jeb 72% no plānotajiem līdz 2023. gadam tajās pašvaldībās, kas īsteno deinstitutionalizācijas procesu.

No projekta līdzekļiem pakalpojumu nodrošināšanai pieaugušajiem ar garīgiem traucējumiem kompensēti 624 107 EUR, savukārt pakalpojumiem bērniem ar funkcionāliem traucējumiem – 594 597 EUR.

Iepazīstoties ar Vidzemes plānošanas reģiona apkopotu informāciju par aktuālo situāciju un līdz šim pašvaldībās sniegtajiem pakalpojumiem pieaugušajiem ar garīgiem traucējumiem un bērniem ar funkcionāliem traucējumiem, tajā skaitā izveidoto infrastruktūru (piemēram, dienas aprūpes centriem, grupu dzīvokļu mājām, specializētajām darbnīcām), secināms, ka sasniegtie rādītāji mēdz krasi atšķirties starp pašvaldībām.

Projekta *Vidzeme iekļauj* vadītāja Ina Miķelsone uzsver, ka iemesls atšķirīgai situācijai pašvaldībās ir gan salīdzinoši sarežģītā šādu pakalpojumu plānošana, jautājumi, kas skar infrastruktūras objektu būvniecību, ar Covid-19 pandēmiju saistīti jautājumi, gan arī administratīvi teritoriālā reforma: „Būvniecībā ir vērojams gan izmaksu pieaugums, gan arī novērojamas salīdzinoši daudz projektēšanas kļūdas. Tajās pašvaldībās, kurās izmaiņas ieviesa administratīvi teritoriālā reforma, šobrīd liels resurss jāvelta jaunās struktūras izveidei, saistošo noteikumu izstrādei, notiek darbinieku izvērtēšanas process, kas dažkārt saistīts ar darbinieka aiziešanu, ņemot vērā pašvaldības piedāvājumu. Arī epidemioloģiskā situācija ietekmē pakalpojumu nodrošināšanu, jo ir cilvēki, kuri baidās saņemt pakalpojumu šajos apstākļos, kā arī ne visi pakalpojumu sniedzēji piekrit vakcinēties, kā rezultātā jāpārtrauc darbs.”

Deinstitutionalizācijas projekta vadības grupa iesaistīts viens pārstāvis no Alūksnes, Cēsu, Madonas, Gulbenes, Smiltenes, Valkas, Valmieras un Varakļānu novada pašvaldībām. Tās pārstāvju uzdevums turpmāk būs uzraudzīt un arī sekmēt pakalpojumu izveidi minētajās pašvaldībās, sniedzot nepieciešamo atbalstu to sociālajiem dienestiem un citām saistītām institūcijām, lai sekmīgi īstenotu deinstitutionalizācijas procesu saskaņā ar sākotnēji projekta *Vidzeme iekļauj* ietvaros izstrādāto plānu.

Šādas sanāksmes turpmāk plānots īstenot regulāri, lai pārrunātu projektu progresu, nepieciešamo atbalstu un Vidzemes plānošanas reģiona iesaisti, kā arī veicinātu savstarpēju pieredzes apmaiņu starp pašvaldībām. Plašāka informācija

par pašvaldībās sniegtajiem pakalpojumiem pieejama publikācijā Vidzemes plānošanas reģiona timeklvietnē.

Aktivitātes tiek īstenotas deinstitutionalizācijas projekta *Vidzeme iekļauj* ietvaros. Tā mērķis ir Vidzemes plānošanas reģionā palielināt ģimeniskai videi pietuvinātu un sabiedrībā balstītu sociālo pakalpojumu pieejamību cilvēkiem ar garīgiem traucējumiem un bērniem ar funkcionāliem traucējumiem. Vairāk: http://www.vidzeme.lv/lv/projekti/vidzeme_iekļauj/info/

KĀ ES PAZĪSTU LĪGATNI

Rasma Vanaga

23. turpinājums.

Sākums LNZ 2020. gada februāra Nr. 2, marta Nr. 3, aprīļa Nr. 4, maija Nr. 5, jūnija Nr. 6, jūlija Nr. 7, augusta Nr. 8, septembra Nr. 9, oktobra Nr. 10, novembra Nr. 11, decembra Nr. 12, 2021. gada janvāra Nr. 1, februāra Nr. 2, marta Nr. 3, aprīļa Nr. 4, maija Nr. 5, jūnija Nr. 6, LZ jūlija Nr. 7, augusta Nr. 8, septembra Nr. 9, oktobra Nr. 10, novembra Nr. 11.

RĪGAS KALNS UN RĪGAS IELA LĪGATNĒ

Līgatnē atrodas ne tikai Rīgas kalns – viens no sešiem apbūvētajiem kalniem –, bet arī Rīgas iela. Dažreiz ekskursanti brīnās, kādēļ Līgatnē Rīgas vārdam dots tāds gods.

Kopš seniem laikiem, vismaz kopš 11.–12. gs. līdz 19. gs. vidum, cauri Līgatnes pilsētai veda galvenais ceļš no Rīgas caur Siguldu, Vildogu, Līgatni līdz Cēsim un tālāk uz Igauniju, Krieviju un pārējo Vidzemi, jo vēl nebija uzbūvēta Pleskavas (Vidzemes) šoseja. Šis ceļš veda pāri kalnam, ko tagad saucam par Rīgas kalnu, gar Rīgas kalna iezīti, gar otru pusi tagadējam ezeram, pāri Līgatnes upei, augšā kalnā starp bijušo slimnīcu un kapsētu, pa tagadējo Sprīņģu ielu un tad pa kreisi – pa tagadējo Cēsu ielu cauri mežiem, garām Skāļupkrogam, līdz Krustkalniem un tad jau Cēsis pa Līgatnes ielu.

Rīgas kalna iezītis senatnē izskatījies pavisam citādi. Tajos gados vēl nebija izgudrota fotogrāfēšana un fotogrāfija. Par senajām vietām un lietām mums daudz pastāsta senie zīmējumi. Rīgas kalna iezīti pie ezera un Rīgas ielas krustojuma ar Brīvības ielu 1795. gadā ir zīmējis Johans Kristofs Broce – gleznotājs un vēsturnieks. Iezis sabruka 1872. gada

10. maijā lielās vētras laikā, kad sabruka arī Ķempju baznīca. Tagadējais iezītis ir saglabājis nosaukumu, bet daudzi nezinātāji iezīti pat nepamana. Nedaudz par Johanu Kristofu Broci no Vikipēdijas:

„Johans Kristofs Broce (vācu val.: *Johann Christoph Brotze*, 1742. gada 12. septembris [v.s. 1. septembris] – 1823. gada 4. augusts) bija apgaismības laikmeta darbinieks, mākslinieks, gleznotājs, etnogrāfs, vēsturnieks, kas darbojās 19. gadsimta sākumā pašreizējā Latvijas teritorijā. Rīgas liceja skolotājs (no 1769. gada), vēlāk rektors (no 1801. gada).

Visu šo laiku nepārtraukti zīmēja laikabiedrus, ēkas, pieminekļus, priekšmetus, izgatavojot tūkstošiem dokumentu un dažādu manuskriptu kopiju, ar apbrīnojami precizitāti dokumentējot sava laika sabiedrību un sadzīvi. Broces darbiem raksturīga klasicisma kompozīcija un dekoratīvums. Ainašs izmantojis kartus un stafāžu. Pētījis un publicējis daudzus rakstus par Baltijas un Rīgas vēsturi. Īpaši

nozīmīgs kā avots ir viņa *Dažādu Vidzemes pieminekļu, skatu, monētu, ģerboņu u. c. krājums* (*Sammlung verschiedener liefländischer Monumente, Prospekte, Münzen, Wappen etc.*) desmit sējumos.”

Rīgas ielas nosaukumu senais ceļš, tāpat kā visas ielas Līgatnē, ieguva 1949. gadā. Rīgas ielas garums ir 0,891 km, tā ir ar grants segumu, sākas pie Rīgas kalna iezīša, pie ezera no krustojuma ar Brīvības ielu un beidzas atkal pie Brīvības ielas turpinājuma līdz pilsētas robežai un turpinās no šī krustojuma jau kā Siguldas iela.

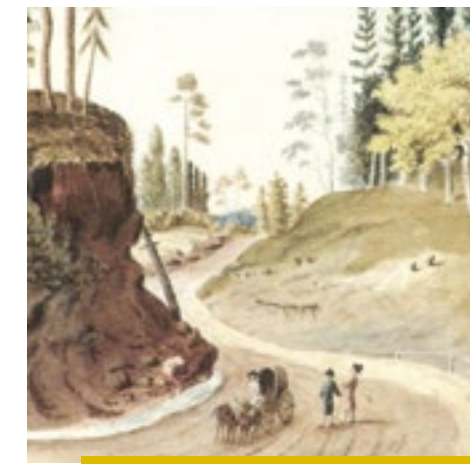
Siguldas iela, tāpat kā Rīgas iela, ir senā Rīgas–Cēsu (Vendenes) ceļa posms Līgatnē. Siguldas iela ir ar grants segumu, tā turpinās līdz Līgatnes pilsētas robežai un tālāk jau uz Ramām, Vildogu, Siguldu. Siguldas ielas garums ir 0,827 km, ar nobrauktuvi 0,482 km cauri aroniju laukiem līdz šosejai Līgatne–Augšlīgatne. Uz Siguldas ielas atrodas divas dzīvojamās mājas, tā sauktie Čūku Remdeni – aroniju lauku

vidū, ielas kreisajā pusē un otra divstāvu dzīvojamā māja – ielas labajā pusē. Tagad gan šī māja ir privātpašums, bet vairākas līgatniešu ģimenes atceras, ka katru dienu bija jānāk uz darbu Līgatnes papīrfabrikā no šīm atālajām mājām.

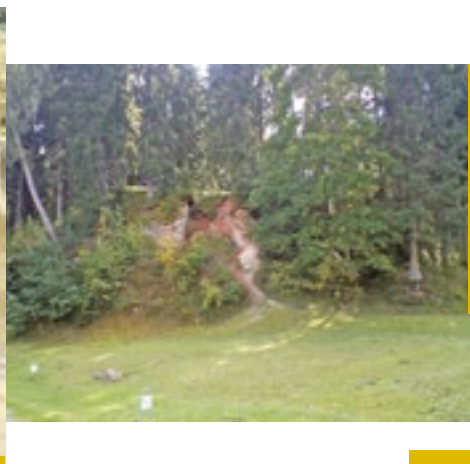
Daudzie Līgatnes viesi un līgatnieši bieži sarunās atceras tos laikus 20. gadsimta beigās, kad rudenos bija jābrauc talkās lasīt aronijas p/s *Līgatne* laukos pie Zanderiem. Nemaz jau nerunājot par Līgatnes vīdusskolas bērniem, kuriem bija svēts pienākums gandrīz mēnesi septembrī lasīt aronijas. Līgatnes sievām lasīt aronijas bija labs piepelnīšanās veids.

Tagad aroniju lauki ir nonākuši privātpašumā. Vecie aroniju krūmi pēdējos gados tiek aizstāti ar jauniem, saimnieks ir iegādājies kombainu aroniju novākšanai. Nepateicīgi, darbietilpīgais roku darbs pamazām tiek aizstāts ar mehānizēto darbu.

Laiks atgriezies Rīgas kalnā. Atceļā uz Rīgas kalnu nāk prātā sena fotogrāfija, ko līdz

Rīgas kalna iezītis. Zīmējis J. K. Broce 1795. gadā. Līgatnes fotoarhīvs.

Rīgas kalna iezītis 2014. gada 14. septembrī. Rasma Vanagas foto.

Rīgas, Brīvības, Dārza ielas krustojumā 1929. gadā. Bruņakmeņi. Irma Miljone ar meitu Zigrīdu Balodi, Austrā Dzērve. Līgatnes fotoarhīvs.

Rīgas iela pie Brīvības ielas 1930. gadā. Līgatnes fotoarhīvs.

Rīgas kalns 1890. gadu beigās. Vēl nav uzcelts Rīgas ielas 5. nams, tālumā Rīgas iela 1 un 3, bružitis. Līgatnes fotoarhivs.

Rīgas iela 1 Rīgas kalnā 2021. gada 11. septembrī. Līgatnes fotoarhivs.

Rīgas ielas 5. mājas īrnieku saraksts no padomju laikiem. Fotografēts 2021. gada decembrī. Annas Ķillas foto.

Rīgas kalna bružis atliekas 2017. gada 30. martā. Rasmus Vanagas foto.

Tualetes Rīgas kalnā 2017. gada 30. martā. Rasmus Vanagas foto.

Velta un Jānis Gulbis ar bērniem Ilzi un Jāni. Līgatnes fotoarhivs.

Līgatnes papīrfabrikas ražošanas ceha speciālisti saviesīgā vakarā 1970. gados. No kreisās – Pēteris Viļumsons, Elga Rodovica, Jānis Gulbis, Ilga Kalniņa. Līgatnes fotoarhivs.

mūsdienām bija saglabājusies Velta Lūcija Ozola. Foto ir no 1913. gada, un viņai to nodevis tēvs Jānis Ozols (1892–1993). Velta Lūcija Ozola to man iedeva ieskenēšanai 2005. gada 17. oktobrī, kad pierakstīju viņas atmiņu stāstu par Līgatni. Stāstījums par šo foto bija aptuveni šāds: „1913. gadā pa dzelzceļu Līgatnes papīrfabrikai pienācis jauns tvaika katls. Ilgi gūdrojuši, kā viņu nogādāt no stacijas uz fabriku. Beidzot izdomājuši, ka jāved ar lieliem ratiem pa ceļu. Bet kā atvesti? Ceļš bruģēts ar netēstiem akmeņiem, manta dārga, bet ļoti vajadzīga, ceļš gandrīz 10 km. Izdomājuši, ka cilvēki vilks ar vilkšanu. Strādājuši aptuveni 200 strādnieku. Uz ceļa likuši apakšā dēļus, lai var vieglāk pavilkt pa akmeņaino ceļu. Strādājuši uz maiņām. Tā netālu no Rīgas kalna tapis šis foto.” Skatoties šo unikālo foto, jāņem vērā, ka tas ir 1913. gads, kad ceļa konfigurācija bija nedaudz cita kā šobrīd.

Iebraucot Līgatnē pa Siguldas ielu un tālāk pa Rīgas ielu (tagad ļoti maz lietotu), ceļa labajā pusē ir viens pievedceļš, kurš tika paplašināts 2005.–2006. gadā, kad Ķempju gravā ar adresi Sprīņu ielā 4A tika ierīkots slēpošanas Līgatnes kalns. To atklāja 2007. gada 27. janvārī. Slēpošanas kalns tajos gados bija samērā iecienīts. Bija ieguldīts liels darbs un naudas līdzekļi, lai šeit ierīkotu divas slēpošanas trases ar pacelājiem – galveno 310 metru garu, 50 metru augstu, otru – 100 metru garu mācību trasi iesācējiem. Bija uzbūvēti divi tilti pāri Līgatnes upei: viens – lai pagarinātu galveno trasi, otrs – lai varētu brīvi piebraukt pie slēpošanas kalna. Diemžēl dažādu apstākļu dēļ Līgatnes kalns ilgi nedarbojās – tikai dažus gadus. Trase tagad ir pamesta, bieži vien, kad vadīju ekskursantu skolēnu grupas pa Līgatni, aizvedu pavasaros uz šo kalnu, lai bērni var izskrieties. Bērniem ļoti patika izmēģināt savus spēkus, uzskrienot kalnā un tad atkal lejā. Daudzi pirmo reizi dzīvē pārliecinājās, ka, lejā no kalna skrienot, nav iespējams ātri apstāties, kad kājas pašas nes tālāk, gribi vai negribi. Ja gribi apstāties, tad ir jākrist zemē. Bērniem bija jautri.

Bet atgriežoties pie ceļa, kas ved uz Līgatnes kalna virsotni. Esmu tur vienreiz pati bijusi, bija interesanti paskatīties uz Līgatni no augšas. Pa šo ceļu var aiziet uz Zanderu senkapiem, kas gan ir dārgumu meklētāju izlaupīti, izrakāti, kā arī var nonākt pie Zanderu kapiem no otras puses.

Pēc Aivara Baloža pētījumiem, aiz Rīgas kalna esot bijusi arī zirgu kapsēta. Diemžēl Aivars Balodis neiztāstīja, kurā vietā tā atradusies, jo mums jau vienmēr liekas, ka mēs būsim mūžīgi un visam vēl laiks. Varbūt tagad tas liekas nesaņemami, ka bijusi speciāla zir-

gu kapsēta, bet jāpatur prātā, ka pie Līgatnes papīrfabrikas 19. gs. pirmajā pusē bija zirgu stalli, kur braukšanas kārtībā uzturēja aptuveni 200 zirgu. Atgādinu, ka zirgu pajūgi tajā laikā bija vienīgais transporta veids un katru dienu uz Rīgu no Līgatnes brauca 60–70 zirgu pajūgi ar papīru un atpakaļ no Rīgas veda izejvielas un kurināmo. Ceļš turp un atpakaļ prasīja divas trīs dienas. Zirgi kalpoja arī materiālu piegādei celtniekiem.

Rīgas kalnā Līgatnes papīrfabrika ir uzcelusi trīs koka dzīvojamās mājas. Rīgas ielas 1. un 3. numura mājas uzceltas 1894.–1895. gadā, bet trešo māju Rīgas ielā 5 uzcelta 1900. gadā. Rīgas ielas 1. un 3. numura mājas ir nedaudz īsākas kā citviet Līgatnē. Rīgas ielā 1 sākotnēji esot bijuši tikai astoņi dzīvokļi, kas atstāvēti, bet Rīgas ielā 3 – 12 dzīvokļi apakšstāvā. Atliek tikai minēt – kādēļ? Varbūt tādēļ, ka tās atrodas kalna virsotnē ar ierobežotu teritoriju, varbūt cita iemesla dēļ. Šeit būtu jānosver, ka Rīgas ielā 1 2000. gadu sākumā notika ugunsgrēks, ko izraisīja viens no iedzīvotājiem. Māja stipri cieta, bet ar iedzīvotāju un Līgatnes domes palīdzību māja tika pilnībā atjaunota 2009. gadā. Par šo dažādo dzīvokļu skaitu Rīgas ielas namos man radās pārdomas pēc Aivara Baloža pētījuma par Līgatnes alām izlasišanos.

Rīgas ielas 5. mājā ir bijuši 19 dzīvokļi. No padomju laikiem šajā mājā ir saglabājusies plāksne ar iedzīvotāju – īrnieku sarakstu, kuri dzīvoja katrā dzīvoklī. Pašlaik jau gandrīz visas ģimenes ir nomainījušās – senie iedzīvotāji ir aizgājuši aizsaulē vai pārcēlušies uz citiem dzīvokļiem, vai dzīvo citās vietās Latvijā. Šādas plāksnes ar īrnieku uzvārdiem bija katrā mājā visā Līgatnē, arī jaunajās mājās Gaujasmalā.

Atceros 1960. gadu sākumu, kad Līgatnes papīrfabrikas kasē iedzīvotājiem bija jāmaksā nauda par patērēto elektrību dzīvokļos. Tas bija aptuveni 1964. vai 1965. gads. Pēc darba ražošanā – papīršķirotavā un saiņotavas nodalā – mani uzaicināja strādāt Līgatnes papīrfabrikas kapitālās celtniecības daļā par grāmatvedi. Manos pienākumos ietilpa katra mēneša beigās apstaigāt visus ciemata dzīvokļus un uzņemt elektrības skaitītāja rādījumus, ierakstīt tos žurnālā, aprēķināt patērēto elektrības daudzumu un maksājamo summu. Pēc tam šo žurnālu atdevu galvenajai grāmatvedībai. Man šo darbu iznāca veikt tikai dažus mēnešus, jo pēc tam visa uzskaitē un samaksa pārgāja Latvenergo. Tā bija mana pirmā iepazīšanās ar Līgatnes māju, dzīvokļiem un to iedzīvotājiem. Tālākās dzīves un darba gados man šī iepazīšanās daudz devusi, ka arī noder šo-

brīd, rakstot par Līgatni.

Rīgas kalna pagrabu alas izcirstas pēc tam, kad Rīgas kalnā tika uzbūvētas koka dzīvojamās mājas. Pagrabu būvniecības darbus organizējis 1882. gadā uz Līgatni atnākušais jaunais un talantīgais inženieris Eižens Irmers (*Eugen Irmers*). Viņa vārdā nosaukts arī tiltiņš *Eugen* (Eižens), kas ved gar šim alām pāri graviņai. Senais tiltiņš būvēts pēc Eižena Irmers projekta un viņa vadībā. Interesanti uzsver, ka pagrabu skaits katrā ejā bijis izcirsts atbilstoši dzīvokļu skaitam katrā mājā. To konstatējuši Aivars Balodis un viņa palīgs pie šo alu uzmērīšanas Valdis Adiņš. Liela un vidējā gaņģa ieejām iedzīvotāji aizliukuši metāla režģa durvis, lai aizkavētu nelūgtu viesu piekļūšanu pagrabiem. Vairāk par Rīgas kalna pagrabu alām var izlasīt LNZ 2020. gada Nr. 9 *Kā es pazīstu Līgatni* 8. turpinājumā.

Rīgas kalnā ir bijis viens no septiņiem Līgatnes bružiem, bet diemžēl no tā ir palikušas tikai drupas. Toties ir labi saglabājušās āra tualetes, kas bijušas kopīgas visām trim Rīgas kalna mājām.

No Rīgas kalna paveras skaists skats uz Līgatnes centru – uz senajām papīra dzirnavām, kultūras centru – seno biedrības namu, Līgatnes krogu, Līgatnes upi, kanālu, kurš izrakte senatnē ar lāpstām, jo tajos gados citas tehnikas nebija, uz bijušo slimnīcu un aptieku. Diez vai no kāda cita Līgatnes kalna tik skaistu skatu var ieraudzīt. Ir saglabāties senais 1907. gada foto ar skatu no Rīgas kalna uz klubu jeb biedrības namu un skatu karte ar tiltiņu *Wilhelms* un *Eugen* atliekiem. Pēc pasākuma biedrības namā pa tiltu no nama otrā stāva, grezni saposušies, līgatnieši varēja doties pāri Līgatnes upei, atpūsties labi sakoptajā kluba atpūtas vietā ar rožu dobēm, nojumi un soliņiem vai doties lēnā pastaigā pāri kanālam pa tiltiņu *Wilhelms* jeb *Vilhelmīne*, uzkāpt kalnā, aiziet uz Rīgas kalna alām, pāri tiltiņam *Eugen* uz Rīgas kalnu vai doties tālāk uz Anfabrikas iezī.

Ikdienā līgatnieši, tāpat kā citos kalnos, arī Rīgas kalnā devās augšā un lejā nevis pa braucamo ceļu, bet izmantoja īsākos celīņus – iestaigātās takas. Tikai 2010. gadā tika ierīkotas jaunas kāpnes no centra uz Rīgas kalnu, ko izmanto ne tikai līgatnieši, bet arī daudzie tūristi, lai apskatītu Rīgas ielas 1. dzīvojamo māju ar atjaunotajām sietīņām, malkas kastēm un dotos pāri atjaunotajam tiltiņam *Eugen*, lai izbaudītu jauko pastaigu taku līdz Anfabrikas iezīm.

Izrādās, ka Rīgas kalna kāpņu augšgals ir vienā līmenī ar Rīgas Pēterbazznīcas torņa skatu platformu. Par to liecināja uzraksts, kurš rotāja Rīgas kalna kāpņu augšgalu

2004. gada 14. septembrī Rīgas kalna pirmajos svētkos ar uzrakstu: „Stāvēt šeit, Līgatnes Rīgaskalnā, Tu atrodis vienā augstumā ar Pēterbazznīcas torņa skatu platformu.”

Mūsu Rīgas kalnu varētu vēl nedaudz samērot ar Cēsu Sv. Jāņa baznīcas upuru lādes pamatu jeb akmens pamatni, kura atrodas pie šīs baznīcas ieejas durvīm. Tautā valda uzskats, ka šī Cēsu Sv. Jāņa baznīcas vieta ir vienā līmenī ar Rīgas Sv. Pētera baznīcas torņa gali, bet diemžēl tā ir bijis agrāk.

Daces Puķītes 2009. gada rakstā Mākslas pieminekļi Cēsu Sv. Jāņa baznīcā ir teikts: „Pie baznīcas galvenās ieejas labajā pusē atrodas upuru jeb ziedojumu lādes pamats, kura novietojums augstums horizontālā līmenī kadrēzī sakrīt ar Rīgas Sv. Pētera baznīcas torņa gali (115 m virs jūras līmeņa), bet pēc Sv. Pētera baznīcas torņa atjaunošanas pēc 2. pasaules kara šie augstumi vairs nesakrīt.”

Rīgas ielas 5. mājā agrākos laikos esot saukta par kungu māju. Man gan neizdevās noskaidrot, kādēļ, bet varētu būt tādēļ, ka tur dzīvoja divas visas Līgatnes papīrfabrikā cienītas ģimenes – Gulbju un Ģeģeru ģimenes.

Jānis Gulbis (seniors) ar sievu Veltu Gulbi un diviem bērniem – dēlu Jāni (junioru) un meitu Ilzi. Jānis Gulbis bija viens no pirmajiem latviešu tautības papīrražošanas meistariem Līgatnē, vēlāk papīrražošanas ceha priekšnieks, kurš visu savu dzīvi veltīja papīra ražošanai. Labi atceros Jāni Gulbi no savām darba gaitām Līgatnes papīrfabrikā. Atceros, ka viņš bija visu cienīts cilvēks, kura vārdos ieklausījās gan vadītāji, gan padotie. Atrodu arī presē nelielu rakstu par Jāni Gulbi. No raksta laikrakstā *Padomju Druva* 1964. gada 8. novembrī: „Fabrikā ir ne mazums cilvēku, kas tur strādā jau daudzus gadus un savā kolektīvā izpelnījušies autoritāti un cieņu. Viens no tiem fabrikas veterāniem ir pirmā papīrražošanas ceha priekšnieks Jānis Gulbis, kas strādā tur jau 41 gadu.

Pirmo reizi es pārkāpu ceha sliekšni piecpadsmit gadu vecumā, bet tagad man aiz muguras ir jau 56 gadi,” viņš stāsta. „Sākumā strādāju par mašīnu eļļotāju, pēc tam par presētāju. Tagad cilvēku, kuri dzīvo iekdienā, šeit ir maz. Tūristi staigā, nejutot vairs tā kā kādreiz, kā savā pagalmā,” pārdomās dalās Haralds Mūrmanis un labprāt citu priekam uzspēlēt, lai visi var kopā dziedāt. „Cilvēki gan pēdējos gados ļoti nomainījušies. Vecie Rīgas kalnieši esam vairs tikai daži. Te pārcēlušies gan līgatnieši, gan rīdzinieki,” teic Haralds Mūrmanis. Vecākā Rīgas kalna iedzīvotāja ir Kornēlija Brence.”

Pārskatot Google ierakstus par Rīgas kalnu Līgatnē, mani ieinteresēja LSM.LV 2020. gada 4. oktobra raidījuma TE! ieraksts, ko veidojusi Dace Sahnāja. „Pirmās rindu mājas Latvijā – kā varēja sadzīvot nelielajos Līgatnes namiņos?” Man gribas piebilst, ka ne tikai varēja, bet dzīvo vēl šodien, lai gan šīs mājas Līgatnē ir celtas sen – pirmās pirms 127 gadiem 1894. gadā, pēdējās – pirms 108 gadiem, vārdus sakot, pirms

tur dzīvoja mana vidusskolas klasesbiedrene Zoja Ļebedeva ar vecākiem un citi Līgatnes papīrfabrikā strādājošie, kurus var pieminēt ar labu vārdu.

Līgatnē kopš 2014. gada ir tradīcija svinēt kalnu svētkus, un pirmo reizi tie notika Rīgas kalnā. Tradīcija radās, kad Rīga bija Eiropas galvaspilsēta un rīdzinieki aicināja visas pilsētas, kurās ir Rīgas iela, svinēt svētkus. Bet Līgatnē ir ne tikai Rīgas iela, arī Rīgas kalns – tāpat dubultsvētki

Apejot riņķi pa Līgatni, kalnu svētki Rīgas kalnā šogad 2021. gada 11. septembrī tika svinēti otro reizi. No 2021. gada 19. septembra e-Druvas raksta, autore Sarmīte Feldmane:

„... Toreiz vairāk darīja kultūras darbinieki. Svētki izdevās, un citu kalnu iedzīvotāji arī gribēja, lai viņiem ir svētki,” pastāsta kultūras darbiniece Daina Birne. Šajos gados savi svētki bijuši Remdenkalnā, Sprīņu kalnā, Ķirberkalnā, Plučkalnā, Skolas kalnā, arī Gaujasmalā. „Ar katru gadu iedzīvotāju ieinteresētība palielinājusies, bet tik liela kā šogad vēl nebija bijusi,” vērtē Daina Birne un uzsver, ka visi bija ieinteresēti, lai svētki ir priecīga sanāksšana. Dace Vulfa kopā ar ģimeni izrotāja ne tikai svētku vietu, arī ceļu uz to, Iveta Ašeniece izvērtēja zupu, Anna Ķilla izcepa torti, Asnate Sevišķā izcepa maizi un aicināja uz ledeņu darbnīcu, Haralds Mūrmanis gādāja, lai būtu elektrība un skaistu mūziku. Rīgas kalnā dziedāja senioru ansambļi Mantojums un dejoja Līgatnes Zeperi, ar lustīgiem uzvedumiem priecēja Skujenes un Mores amatierdārti, par dzīvīgumu ar muzikāliem pārsteigumiem parūpējās Aiga Auziņa un Santa Jermičuka. Ko darīt, bija lieliem un maziem.

Haralds Mūrmanis dzimis Rīgas kalnā un te dzīvo jau 72 gadus. „Te savulaik viss bija citādi. Cits citu labi pazina, bijām draudzīgi. Tēpat katram bija dārziņš, tagad vien dažī tos kopī. Kas bijis, pagājis. Par to var daudz stāstīt. Tagad cilvēku, kuri dzīvo iekdienā, šeit ir maz. Tūristi staigā, nejutot vairs tā kā kādreiz, kā savā pagalmā,” pārdomās dalās Haralds Mūrmanis un labprāt citu priekam uzspēlēt, lai visi var kopā dziedāt. „Cilvēki gan pēdējos gados ļoti nomainījušies. Vecie Rīgas kalnieši esam vairs tikai daži. Te pārcēlušies gan līgatnieši, gan rīdzinieki,” teic Haralds Mūrmanis. Vecākā Rīgas kalna iedzīvotāja ir Kornēlija Brence.”

Pārskatot Google ierakstus par Rīgas kalnu Līgatnē, mani ieinteresēja LSM.LV 2020. gada 4. oktobra raidījuma TE! ieraksts, ko veidojusi Dace Sahnāja. „Pirmās rindu mājas Latvijā – kā varēja sadzīvot nelielajos Līgatnes namiņos?” Man gribas piebilst, ka ne tikai varēja, bet dzīvo vēl šodien, lai gan šīs mājas Līgatnē ir celtas sen – pirmās pirms 127 gadiem 1894. gadā, pēdējās – pirms 108 gadiem, vārdus sakot, pirms

Pirmā pasaules kara. Stāstījums ir par Lāsmu Sanderi:

„Lāsmas Sanderes vecvecāki uz Līgatnes papīrfabriku strādāt pārcēlās no Ventpils, atstājot dzimnavas. Tātad dzīve Līgatnē bijusi ļoti vilinoša. Lāsmas Sanderes mamma Līgatnes papīrfabrikā strādāja laboratorijā, bet tētis tur bija mašīnlatējs. Šodien Lāsmas Sandere, lai gan dzīvo Siguldā, strādā Līgatnes Tūrisma informācijas centrā par gidi, jo viņu vilka atpakaļ uz dzimto vietu – gribējās Līgatnei kaut ko labu izdarīt.

Lāsmas Sandere uzauga dieņestā dzīvoklī, kurā viņas ģimene mītnējās trīs paaudzēs. Viņa joprojām novērtē skaistumu, kas paveras no Rīgas kalna mājas. Pēc dzīvošanas un ceļošanas ārvalstīs viņa vēl vairāk ir pārliecinājusies par šīs vietas unikālību: „Nekur citur pasaulē tādas vietas ar tik skaistu vidi un tik unikālu apbūvi nav. Šī tiešām ir pasaku zeme, kurā esmu dzīvojuši!” Viņa atzīst, ka šo vietu par pasaku zemi padarīja vide, mājiņas, apkārtnē un kaimiņi.

Rīgas kalnā, kurā Lāsmas Sandere uzauga, bija vieni no draudzīgākajiem ļaudīm apkaimē. Viņa atceras, kā kaimiņi regulāri trepēs dzeruši kafiju, sarunājušies, visi kopā gājuši garās pastaigās – dzīvojuši kā savā kapsulā. Šāda vide un kaimiņu attiecības uz Lāsmu Sanderi atstājušas lielu iespaidu – viņa arī šodien ne tikai sveicinās ar kaimiņiem, bet arī cenšas ar viņiem sarunāties, tikties un veidot pēc iespējas labas attiecības. Lāsmas Sandere atceras, ka ar pagalmā bērniem parasti spēlējušies pie mājām esošajos šķūniņos un ap malkas grēdām. Uz skolu ar smagu mugursomu gājusi citā kalnā – Skolas kalnā, veidojusi attiecības arī ar blakus kalnu bērniem. Drošības dēļ pie vecākiem uz darbu Līgatnes papīrfabrikā bijis aizliegts iet, bet tāpat ik pa laikam izdevies iešmākt.

Ziemas tumšajās un aukstajās naktīs ārā uz sauso tualeti pavadījis tētis, kurš ar lukturīti un savu klātesamību radījis drošības sajūtu. Lāsmas Sandere atceras savu bērību ar siltumu un sajūtu, ka viņai bijis viss.

Ļoti daudzi, kuri uz Līgatni atbrauc, unikālo māju koka apbūvi jeb kalnu pilsētīnas, kas būvētas speciāli Līgatnes papīrfabrikas strādniekiem, nemaz nav redzējuši. Taču šādas koka mājiņas joprojām sastopamas uz katru no Līgatnes kalniem – Rīgas kalna, Skolas kalna, Remdenkalna, Plučkalna un Sprīņu kalna. Savukārt vietu, kuras nav kalnā, sauc par Zaķusalu – tur arī tika uzceltas pirmās strādnieku koka mājas.”

Pandēmijas laikā Rīgas kalna pakāje ap ezeru ir kļuvusi par iecienītu svētku atzīmēšanas vietu brīvā dabā. Te ir jauki gan vasaras vakarā, gan svētku laikā Lāčplēša dienā un 18. novembrī, gan iedēdot Ziemassvētku egli un sagaidot Ziemassvēkus.

Turpinājums sekos...

1913. gads. Uz Līgatnes papīrfabriku ved tvaika katlu. Rīgas, Brīvības, Siguldas ielas krustojums pie Apaļā kalna. Līgatnes fotoarhivs.

Līgatnes papīrfabrikas biedrības nams no Rīgas kalna. 1907. gads. Līgatnes fotoarhivs.

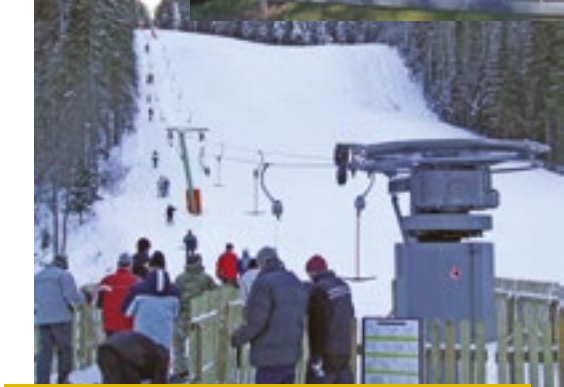
Pastkarte. Skats uz Rīgas kalnu, tiltiņi *Wilhelms* un *Eugen*. 1908. gads. Līgatnes fotoarhivs.

Rīgas kalna svētkos 2014. gada 14. septembrī. Rasmus Vanagas foto.

Rīgas kalnā 2014. gada 14. septembrī. Rasmus Vanagas foto.

Slēpošanas trases atklāšana Līgatnes kalnā 2007. gada 27. janvārī. Līgatnes fotoarhivs.

Ziemassvētku egle Rīgas kalna pakājē 2021. gada 10. decembrī. Sintijas Vanagas foto.

MŪZIKAS UN MĀKSLAS SKOLA PIELĀGOJAS APSTĀKĻIEM

7. klavierspēles klases audzēknes Ances Gulbes zīmējums Ziemassvētku laiks.

Klātienes mācības profesionālās ievirzes izglītībā ir ārkārtīgi svarīgas. Nav noliedzams, ka, mācoties klātienē, audzēkņi savas profesionālās ievirzes prasmes un iemaņas spēj attīstīt krietni veiksmīgāk, nekā mācoties attālināti. To var attiecināt gan uz mūzikas, gan mākslas, gan uz dejas izglītības programmām. Līdz audzēkņu oktobra rudens brīvlaikam mums bija iespēja mācīties klātienē. Tomēr, pamatojoties uz grozījumiem Ministru kabineta 2021. gada 20. oktobra rīkojumā Nr. 720 *Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu*, novembris mums bija jāiesāk, mācību procesu organizējot attālināti. Kopš decembra sākuma atkal varam klātienē mācīties un darboties, ievērojot visus mācību procesa organizācijas aspektus. Šis ir jau trešais gads, kopš mēs kopīgi saskaramies ar attālināto mācību radītajiem izaicinājumiem. Vēlamies piebilst, ka mēs ik dienu cenšamies meklēt veiksmīgākos risinājumus, lai

šos izaicinājumus iespēju robežās kopīgi spētu veiksmīgāk pārvarēt. Klātienes mācību organizācijas process – visi ceram, ka ilgstošāku laika posmu spēsim organizēt mācību procesu klātienē, tomēr esam gatavi tam, ka laiku pa laikam var atkal nākties nodrošināt attālinātās mācības. Administrācijas, skolotāju, audzēkņu un vecāku savstarpējā sadarbība un komunikācija visa šajā mācību periodā ir jo īpaši nozīmīga, lai dažādo jautājumu risināšanā un lēmumu pieņemšanā tiktu atrasts optimālākais risinājums.

Apkoposim audzēkņu skaitu Līgatnes Mūzikas un mākslas skolā. Iesākoties 2021. gada decembrim, profesionālās ievirzes mūzikas izglītības programmās pavisam kopā mācās 54 audzēkņi (Līgatnē – 46, Ieriķos – 8), vizuāli plastiskajā mākslā – 49 audzēkņi (Līgatnē – 36, Ieriķos – 13) un dejas pamatu izglītības programmā – 6 audzēkņi (Ieriķu izglītības programmas īstenošanas vietā Lielajā ielā 26). Tāpat 26 audzēkņi apmeklē interešu izglītības programmas *Mūzikas studija un Mākslas studija*, kas tiek īstenotas Līgatnē, Upes ielā 2, tomēr valstī noteikto ierobežojumu dēļ līdz 2021. gada nogalei tās nevar īstenot. Lūkosiņ, kāda situācija būs 2022. gada janvārī.

Vēlamies padalīties ar mūsu I semestra aktualitātēm. Eiropas kultūras mantojuma dienu ietvaros Mūzikas un mākslas skolas Vizuāli plastiskās mākslas nodaļas audzēkņi strādāja pie lielformāta ekspozīcijas, kas tika ievietota Ieriķu dzelzceļa stacijas lielajos logos. Divos lielformāta darbos iestrādātā tēma ir *nākotnes dzelzceļš vai stacija*. Jāteic, ka šajā gadā Eiropas kultūras mantojuma dienas tika veltītas tieši dzelzceļa tematikai. 17. septembrī norisinājās šā pasākuma svinīgā atklāšana Ieriķu dzelzceļa stacijā. Paldies skolotājiem Daigai Rudzurogai un Ingūnai Briedei par šīs ieceres izstrādāšanu un īstenošanu sadarbībā ar tūrisma un Āraišu ezerpils nodaļu. Izsakām pateicību Evai Koljērai par pamudinājumu īstenot šo skaisto projektu.

Skolotājas Ingūnas Briedes vadībā oktobrī iesūtījām mākslas nodaļas audzēkņu darbus Latvijas mākslas un dizaina skolu audzēkņu radošo projektu konkursā *Mantojums*. Konkursu rīko Latvijas Nacionālais kul-

tūras centrs (LNKC). Konkursa mērķis ir noteikt labākos radošo projektu pieteikumus, kuru autori tiks aicināti piedalīties lietišķās mākslas un dizaina izstādē XXVII Vispārējo dziesmu un XVII deju svētku ietvaros. Savukārt konkursa uzdevums bija veicināt audzēkņus apzināt sava, savas ģimenes vai novada tautas lietišķās mākslas priekšmetu – tautas tērpu vai to detaļu, darbarīku, vides un interjera objektu, amatniecības darinājumu vai rotājumu – plašāko kultūrvēsturisko nozīmi. Bija jāizstrādā mākslas vai dizaina projekts, interpretējot izpētīto tautas lietišķās mākslas priekšmetu. Konkursā iesūtījām Vizuāli plastiskās mākslas nodaļas audzēkņa Jāņa Stepes darbu *Piena krūze*. Jāņa Stepes darba idejas apraksts – izveidot mūsdienīgu keramikas trauku piena dzeršanai. Strādājot ar dažādām skicēm, Jānis Stepe secināja, ka piena krūzei rakturis nav funkcionāli nepieciešams, jo krūzi var ērti turēt rokā, izmantojot sašaurinājumu vidusdaļā. Krūze paredzēta melnā krāsā, lai kontrastējoši izceļas piena baltā krāsā. Savukārt Lindas Beātes Pimberes darba *Zalkša zīmes trauki* ideja bija veidot keramikas trauku, kurā iekļauta zalkša zīme un izcelta tās noslēpumainā, divējādā daba. Tāpēc tika meklēti dizaina risinājumi zalkša zīmes izmantošanai trauka formā. Trauki paredzēti kontrastējošās krāsās – sarkanā ar melnu. Trauka iekšpusē dalījumiem, augstumiem, iespējamās dažādas variācijas. Visbeidzot Karlīnes Rozītes darbs *Šķīvji ar likloču vēstījumu* ataino dažādu likloču izmantošanas veidus etnogrāfijā. Audzēknes darba iedzīvinātā vēlmē radīt savas variācijas tam, kāds varētu būt mūsdienīgu liklocis. Visi iesūtītie darbi saņēmuši pateicības rakstu no Latvijas Nacionālā kultūras centra par dalību Latvijas mākslas un dizaina skolu audzēkņu radošo projektu konkursā *Mantojums*.

Akordeona spēles skolotāja Vineta Golubkova bija sagatavojusi akordeona spēles audzēkņi Rūdolfu Melni dalībai starptautiskajā konkursā *Astana Grand Prix*. Konkurss norisinājās attālināti, iesūtīt uzfilmēto video. Oktobra nogalē tika iefilmēts un konkursam iesūtīts J. S. Baha skaņdarbs *Prelūdijs D-dur*. Rūdolfs Melnis konkursā saņēma II pakāpes laureāta diplomu. Apsveicam audzēkņi un skolotāju Vinetu Golubkovu! Savukārt 9. decembrī konkursam Astanā attālināti iesūtīti Līgatnes Mūzikas un mākslas skolas 2. klases

skaidrs, ka ejam uz staciju. Vietu, kura gaida, vietu, kurā var izkāpt, lai pazustu, vai arī, kā parasti, – lai ar skolas busu brauktu mājup.

talantīgās čellistes Annas Stumbures (skolotājs Klāvs Jankevics) un 3. klases klavierspēles audzēkņa Gustava Priekuļa (skolotāja Līga Ruciņa) iespēlētie skaņdarbi. Attiecīgi R. Šumaņa skaņdarbs *Jautrais zemnieks* un V. A. Mocarta *Menuets-in G dur*. Gaidām rezultātus.

Savukārt 30. septembrī Siguldas mākslu skolā *Baltais flīgelis* notika Skolotāju dienai veltītas izstādes atklāšana un koncerts *Satīkšanās prieks*. Līgatnes Mūzikas un mākslas skolu tajā pārstāvēja vizuāli plastiskās mākslas skolotāja Ingūna Briede un akordeonists Kaspars Gulbis, kurš atskaņoja pasauleslaveno un virtuozu Vitorio Monti *Čardašu*. Koncertā piedalījās pedagogs no Siguldas mākslu skolas *Baltais flīgelis*, kā arī kolēģi no tuvākām un nedaudz tālākām vietām – Krimuldas, Incukalna, Mālpils, Vangažiem, Līgatnes, Lēdurgas un Sējas. Pasākumu ievadīja mākslas nodaļu pedagogu darbu izstādes atklāšana, kam sekoja koncerts. Izstādē tika eksponēti dažādi mākslas darbi – gleznojumi visdažādākajās tehnikās, zīmējumi, dažādi materiāli (stikls, keramika, metāls, māls, porcelāns, tekstils, papīrs, plastikāts). Katru apmeklētāju priecēja spilgtie mākslas darbi, kuros atklājas katra mākslinieka savdabība un rokraksts. Aizraujošā koncertā tika atskaņota visdažādāko laikmetu un stila mūzika. Prieks valdīja gan mūziķu priekšnesumos, gan koncerta vadītājas saspēlē ar māksliniekiem un publiku, gan visu klātesošo sejas, radot vienotību un bezgala labu, pacīlātu un paliekošu svētku dienas sajūtu.

Esam piedzīvojuši arī kādu ārkārtīgi patīkamu pārsteigumu. Cēsu novada pašvaldībā 2021. gada 25. novembrī tika saņemts biedrības *Latvijas saule* iesniegums, kurā teikts, ka tā vēlas „ziedot Līgatnes Mūzikas un mākslas skolai finanšu līdzekļus – 1408,00 EUR”. Nokārtot visas formalitātes, Līgatnes Mūzikas un mākslas skola rezultātā iegūs jaunus mūzikas instrumentus – divus ksilofonus *Thomann THTX 3.0 Xylophone*, divus ksilofona statīvus *X stativs Gewa 900.544*, flautu *YFL-212*, bungu trenāzieri *Meinl MPP-12 12 Practice Pad*, mazās bungas statīvā *Pearl S-830 Snare Drum Stand*. Esam pateicīgi biedrībai *Latvijas saule* par šādu dāšanu dāvanu mūsu skolai šajos Ziemassvētkos!

Esam iegādājušies arī marimbū *Adams MSPA 43 Solist* un ksilofonu *Adams XSLD35 Xylo* – sitaminstrumentus, kas nepieciešami, lai mēs varētu veiksmīgi

turpināt aprikt licenciēto sitaminstrumentu spēles izglītības programmu ar nepieciešamajiem materiāliem tehniskajiem resursiem. Iegādāta arī vēl viena jauna flauta *YFL-212*. Flautas spēles programmā vērojams audzēkņu skaita pieaugums, tāpēc nepieciešami jauni instrumenti.

Ieriķu izglītības programmu īstenošanas vietā (Lielajā ielā 26) mācību klases aprīkotas ar datortehniku. Esam nodrošinājuši datorus ar videokamerām un skandām, lai veiksmīgāk būtu iespējams izmantot mācību palīg līdzekļus un nepieciešamības gadījumā nodrošināt attālināto mācību organizācijas procesu.

Sadarbībā ar Cēsu Izglītības pārvaldi ir izvirzīti izglītības iestādes dibinātāja mērķi un uzdevumi 2021./2022. mācību gadam. Visā Cēsu novadā 2021./2022. mācību gadā viena no izglītības attīstības prioritātēm ir nodrošināt pāreju uz izglītības iestādī kā mācīšanās organizāciju, kurā atbalsta katra audzēkņa mācīšanos un īsteno mācīšanās iedziļinoties pieeju, kas pastāvīgi mainās un pielāgojas jauniem apstākļiem, un kurā audzēkņi, skolotāji, skolas vadība un citi darbinieki individuāli un kopīgi mācās, lai sasniegtu savus un kopējos mērķus. Līgatnes Mūzikas un mākslas skolas prioritārie uzdevumi 2021./2022. mācību gadam:

1. Iniciēt izglītojamo un pedagogu dalību pasākumos kopienā un ārpus kopienas.
2. Izveidot kvalitātes novērtēšanas sistēmu iestādē atgriezeniskās saites sniegšanai un saņemšanai par pedagogu darba kvalitāti.
3. Veikt vadītāja profesionālo pilnveidi vadības, līderības un efektīvas komunikācijas stratēģiju apgušanā, piedaloties tālākizglītības kursos vai lasot profesionālo literatūru, jauniegūtas zināšanas un prasmes izmantojot ikdienas darbā.

Mūzikas un mākslas pasaule – tā ir pasaule, kura liek dziedāt un plaukt mūsu dvēselēm ne tikai svētku, bet arī sarežģītā laikā. Lai veselība kā sabiedrotais un optimisms pāri visam ķībelem! Lai katrs mēs spējam atrast sapratnes un labestības pavedienu savās sirsnīgās, spējot to paritināt cits citam, tādējādi gaiši sasildot mūsu sirdis. Laimīgu Jauno gadu!

Līgatnes Mūzikas un mākslas skola

ERASMUS+ PROJEKTS TURPINĀS...

Jauno Līderu vidusskolas pārstāvji Liene Pilēģe, Aija Ziedīņa, Aleksejs Mihļeņovs, Endijs Ramāns un Emīls Rūdis Zelčs pēc veiksmīgi izpildīta *Actionbound* uzdevuma. Foto no personīgā albuma.

Pirms diviem gadiem Līgatnē uzņēmām četrus valstu – Lietuvas, Portugāles Itālijas un Grieķijas – skolotājus, lai kopīgi plānotu nupat sāktā projekta *Power of Wisdom* aktivitātes. Ja vien mūsu plānus neapstūrētu pandēmija... Taču šoruden bija skaidrs, ka projektu ir iespējams turpināt un portugāļi gaida mūs ciemos!

Uz Portugāles pilsētu Bragu devās pieci Jauno Līderu vidusskolas pārstāvji – skolotājas Liene Pilēģe un Aija Ziedīņa, 11. klases skolēns Aleksejs Mihļeņovs un 9. klases skolēni Endijs Ramāns un Emīls Rūdis Zelčs. Skolotājiem tas bija atkalredzēšanās prieks, jauniešiem – iespēja iegūt jaunus draugus un uzlabot angļu valodas prasmi. Mūs uzņēma privāta profesionālā skola *Esprominho*, kurā iespējams apgūt datorzinības, skaistumkopšanu, kļūt par frizieri, masieri, manikīra un pedikīra speciālistu.

Projekta galvenā tēma ir digitālā pratība, tāpēc Portugāles katolicisma centru Bragu iepazīnām, izmantojot lietotni *Actionbound*, bet nozīmīgākās svētvietas Sameiro un Bonžezusu (*Bom Jesus*) apskatījām gida pavadībā. Vietējie skolotāji vadīja stundas, izmantojot *CLIL* (satura un valodas integrētā mācīšanās) metodi, lai varētu labāk izprast šīs skolas specializāciju. Skolēni tika sadalīti daudznacionālās grupās un kopīgi veidoja videofilmīņas par aktuālām tēmām.

Protams, nozīmīga *Erasmus+* projektu sastāvdaļa ir kultūras iepazīšana, tādēļ bija ļoti jauki, ka skolēnus uzņēma viesģimenes, ļaujot ielūkoties portugāļu ikdienas dzīvē. Mums bija arī iespēja skatīties vietējās futbola komandas spēli unikālā, veca karjera vietā ierīkotā stadionā (un *SC Braga* uzvarēja!). Bijām šeit laikā, kad tika iedegts Ziemassvētku apgaismojums – ļoti grezni, krāšņi, iespaidīgi, bet diezgan neparasti vērot mākslīgās eglītes un zaļojošās palmas, dzirdēt svētku dziesmas vietā, kur sniegs nekad nav redzēts...

Jaunieši par vislabākajām lietām projektā atzina iespēju iepazīt cilvēkus, ekskursiju uz Portu, garšīgos ēdienus un vietējo kultūru.

Lai gan mājpuceļš izvērtās krietni garāks un piedzīvojumiem bagātāks, nekā paredzēts, un savu bagāžu saņemām tikai trīs dienas pēc atlidošanas, visi esam priecīgi par iespēju piedzīvot Portugāli.

Erasmus+ projekta koordinatore Aija Ziedīņa

Emīls Rūdis Zelčs, Endijs Ramāns un Aleksejs Mihļeņovs Bragas centrā. Foto no personīgā albuma.

LĪGATNEI PA KRASTU

Māris Olte

Gan upīte, gan skola, gan apdzīvotas vietas nosaukums – tā varētu definēt motīvu, kāpēc biežāk jāstaigā pa Līgatnes upes krastiem. Skolā un Līgatnē ir būts, bet gar Līgatni staigāts... jāiet! Ar vieglu roku uzņemstajam eksperimenta pārgājienam 17. novembrī kopā ar desmitās klases skolēniem no man mīļās Līderu skolas bija lemts atmiņā palikt kā pārsteigumiem bagātam notikumam. Kādi tie bija? Viens – nesen izdomātais un īstenotais zivju ceļš patiešām strādā labi! Taimiņu nārsta rušķļus redzējām daudz un visas

upes garumā. Zivju sargi salīdzinot teica, ka tas varēja būt leknākais nārsts starp visām Gaujas pietiekām. Uz vienas berzes man izdevās arī pamanīt vienu vēlo nārstatotāju, kaut 17. datums nārstam jau ir stipri pavēls rudentiņš. Saskaitīju apmēram 40 berzes tur, kur iepriekš rīvējās tikai forelītes. Mani tas ļoti iedvesmoja. Bija sajūta, ka traku sapņu sekmīga īstenošana ir mūsu nākotnei raksturīga pazīme un šeit ir viens tāds, kas piepildījums. Līgatnes ielejas mežs ir ļoti labi ejams un maz krūmiem aizaudzis. Ja iepriekš paplāno, kā godam tikt no ielejas ārā, pastaigā gar burzguļojošo skaistuli, ceļā var doties pat kundzītes nūjotājas. Sūnaini krasti, miera pilni egļu stāvi, rēgaini senā akvedukta mieti – lieliskas pastaigas sastāvdaļas, turklāt tā var sākties pie paša kultūras nama. Līgatnei ir snaudošs slēpošanas kalns! Daudzi Siguldā par tādu potenciālo Līgatnes iespēju pat nenosauš. Būs vai nebūs – tas pat nav svarīgi. Jau tas, ka teorētiski ir iespējams, arī ir labi. Neticamais Gaujas Nacionālā parka miers pilda visu Līgatnes ieleju. To labi var just rudens pelēkumā. Mežs ir zvēru pēdu, trūdu un kritušu lapu pelējuma smaržas pilns – pareizais inhalāciju maisījums no dabas dziļā klēpja. Mani pavadonī – dažādi, spuraini un mežam pārāk tīri un smaržīgi jaunieši, kuri mācēja iekurt uguni arī tad, kad visos zaru galos rotājas pilieni, – tas ir jaunsgarū apmācību rezultāts. Kur to guni kurt, to gan labi apdomāt, lai ielejā nepalik traucējošas uguns pēdas. Gājiena beigas izvērtās slidenākas un šerpākas nekā iesākums, jo no Līgatnes renes jau bija arī jāiet ārā. Slidenie krasti bija labs palīgs. Man pārsteigums bija aizbrukušās (Zanderu?) alas, kuras pagaidām nevienam nesteidzas zīmēt tūristu prospektos. Lai stāv rezervē, reiz noderēs. Kad, uz Līgatni gar ceļu ejot, samaniju senās dzelzceļa līnijas vietu, sajūta bija pavisam silta –

Noteikumi:

Izveido pašbilde Līgatnes Svētku eglītes spoguļu rotā!
Foto ievieto savā *Facebook.com* profilā ar tēmturi *#līgatneseglesatpsulgs!*
Spied *Like* Līgatnes apvienības pārvaldes lapai!
Dalies ar šo ziņu!

Balvas:

Laimē dāvanu kartes no Padomju slepenā bunkura, „Līgatnes vīniem”, restorāna „1815”, „Zeit”, „Suses burgera”, Vienkoču parka, Līgatnes dabas takām, Līgatnes Tūrisma informācijas centra, viesu nama „Agave” Baltu zīmju dārza, Springšļu dzirnavām un Pavāru mājas.

Izloze notiks vienu reizi nedēļā.

Ar uzvarētājiem par balvas saņemšanu sazināsimies personīgi.

Akcijas norises laiks: no 9. decembra līdz 6. janvārim

**Brīnumu pasaulē neesot...
Bet kā gan citādi nosaukt Tevi?
Brīnums uz mūžu man rokā dots –
Mirkļis, kas pelēkos rudenus gaišus dara...**

OKTOBRĪ LĪGATNES NOVADA DZIMTSARAKSTU
NODAĻĀ REĢISTRĒTA MEITENĪTE

ENIJA

NOVEMBRĪ LĪGATNES NOVADA DZIMTSARAKSTU
NODAĻĀ REĢISTRĒTI 5 JAUNDZIMUŠIE:

**ANNA,
ADELE,
LĪBA
SABRĪNA UN
REGNĀRS**

*Sirsniņi sveicam vecākus
un vecvecākus!*

Lai bērniņi aug veseli un laimīgi!

**Pāri sirmām kapu priedēm
Pāršalc Tavas dzīves stāsts.
Pāri darbam, sāpēm, ilgām
Baltu, vieglu smilšu klāsts.**

NOVEMBRĪ MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠI:

**VERA DONSKA – 20. OKTOBRĪ
LIDIJA GRĀVĪTE – 5. NOVEMBRĪ
JAUTRĪTE ZVIEDRE – 5. NOVEMBRĪ
MARITA KRŪMIŅA – 18. NOVEMBRĪ
VALĒRIJS RADIONOVS – 20. NOVEMBRĪ
ANITA BELAJA – 27. NOVEMBRĪ
ANRIJS PLIVSKIS – 28. NOVEMBRĪ
MILLIJA RUPMEJA – 30. NOVEMBRĪ**

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem!

SATIEC ZIEMASSVĒTKU VECĪTI LĪGATNĒ!

25.DECEMBRĪ
NO PLKST.16:00–20:00

**SATIEC ZIEMASSVĒTKU
VECĪTI LĪGATNĒ**

DODIES AR VISU ĢIMENI PIE
LĪGATNES TŪRISMA UN INFORMĀCIJAS CENTRA ĒKAS UN
SATIEC TUR ZIEMASSVĒTKU VECĪTI

IZPILDI VECĪŠA ATRAKTĪVOS UZDEVUMUS
UN BALVĀ SAŅEM IZBRAUCIENU AR ĪSTĀM
ZIEMASSVĒTKU KAMANĀM

Vai tu tici brīnumiem? Un tici, ka tie piepildās, jo īpaši Ziemassvētkos?

Mēs varam pačukstēt, ka brīnumi patiešām notiek, jo 25. decembrī no plkst. 16.00 līdz 20.00 Līgatnē viesosies īsts Ziemassvētku vecītis.

Kas tev jādara, lai viņu satiktu?

Nem aiz rokas savu ģimeni un dodies šajā laikā uz Līgatnes Tūrisma informācijas centru. Tur tevi Gaismas parkā sagaidīs Ziemassvētku vecītis, kurš būs uzbūris īstu svētku noskaņu, kā arī sagādājis atraktīvus uzdevumus tev un tavai ģimenei!

Un kas tad būtu Ziemassvētki bez dāvanām?

Protams, dāvanas būs! Tiem, kas izpildīs visus uzdevumus, būs iespēja izvizināties ar īstu Ziemassvētku vecīša pajūgu!

PASĀKUMI LĪGATNES NOVADĀ

1.–23. decembrī Līgatnes kultūras namā
Līgatnes amatnieku darinājumi Ziemassvētku noskaņās

23. decembrī plkst. 18.30 Līgatnes kultūras namā
Gintas Krievkalnas Ziemassvētku koncerts. *Biļetes: 9–11 eiro*

25. decembrī plkst. 16.00–20.00 pie Līgatnes Tūrisma informācijas centra
Satiec Ziemassvētku vecīti!

26. decembrī plkst. 14.00 *Zeit* lielajā zālē
Mūzikas apvienības „Sapņu spēle” svētku koncerts
„Sapņi vienmēr papildās”. *Biļetes: 5/10 eiro*

26. decembrī plkst. 19.00 *Zeit* lielajā zālē
Ziemassvētku koncerts. *Biļetes: 10 eiro*

Līdz 31. decembrim *Zeit* mākslas telpā
Fotoizstāde „Piedzimis piederīgs?” *Ieeja bez maksas*

Paldies viesiem, kas palīdz un uzrauga mani, krietna vecuma mazspējīgo. Īpaša pateicībai pastniecei Māritei par palīdzību kritiskajā sniega dienā. Paldies sociālās aprūpes darbiniekiem. Novēlu visiem līgatniešiem svētīgus un priecīgus Ziemassvētkus, veselības un laimes pilnu 2022. gadu.

**Lai katra Jaunā gada diena kā:
Ziemas baltais miers,
Pavasara ūdeņu skanīgums,
Vasaras saules siltums,
Rudens ziedu krāsainība.**

Līgatniete Ilga Vorslova

„Līgatnes Ziņu” e-pasts: ligatnes.zinas@gmail.com. Par publicētajiem faktiem un uzskatiem, personu un vietvārdu pareizu atspoguļojumu atbild rakstu autori. Cēsu novada Līgatnes apvienības pārvaldes viedoklis ne vienmēr saskan ar rakstu autoru viedokli. Aicinām Līgatnes iedzīvotājus kļūt par avīzes veidotājiem, iesniedzot aprakstus par interesantiem cilvēkiem, notikumiem, faktiem un citu aktuālu informāciju. „Līgatnes Ziņu” izdevumu, kas iznāk vienu reizi mēnesī, var aplūkot interneta vietnē www.ligatne.lv.

Iespiests SIA „Baltijas Koks”.

Nākamais „Līgatnes Ziņu” izdevums iznāks 2022. gada 20. janvārī.